

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 292/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца Агенција за вештачење и консалтинг АА предузетник, ..., против туженог Република Србија, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, ради дуга, вредност предмета спора 2.000,00 динара, решавајући сукоб надлежности између Привредног суда у Крагујевцу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Први основни суд у Београду стварно је надлежан за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, својим решењем П 11722/19 од 28.08.2019. године и списе предмета доставио Привредном суду у Крагујевцу, као стварно и месно надлежном.

Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу, која је одбијена решењем Вишег суда у Београду Гж 10374/19 од 21.01.2021. године.

Привредни суд у Крагујевцу, коме су достављени списи предмета, изазвао је сукоб надлежности, сматрајући да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Решавајући сукоб надлежности настао између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Крагујевцу у смислу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је стварно надлежан за поступање у овом спору Први основни суд у Београду.

Према стању у списима предмета, тужилац Агенција за вештачење и консалтинг АА предузетник поднео је тужбу против Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Основни суд у Крагујевцу, ради дуга. Дуг се односи на трошкове и награду за вештачење, који тужиоцу нису исплаћени у поступку пред Основним судом у Крагујевцу П1 440/14. Тужени је у одговору на тужбу признао тужбени захтев, након чега је Први основни суд у Београду донео решење којим се огласио стварно ненадлежним за поступање.

Надлежност привредног суда, у складу са одредбом члана 25. ст. 1 тач. 1 Закона о уређењу судова, постоји у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Послове вештачења у складу са одредбама Закона о судским вештацима представљају стручне активности чијим се обављањем, уз коришћење научних, техничких и других достигнућа, пружају суду или другом органу који води поступак посебна стручна знања, која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница. Вештачење у смислу члана 3 овог закона могу обављати физичка или правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државно органи у оквиру којих се може обављати вештачење, као и научне и стручне установе. Како вештак према Закону о судским вештацима има законом утврђену и дефинисану делатност, за чије обављање се тражи испуњење одговарајућих услова, то исти без обзира што делатност обавља у форми предузетника не представља привредни субјект у смислу одредаба Закона о привредним друштвима.

Услед наведеног у предметном спору нема места установљавању надлежности привредног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је утврдио да је у овој правној ствари стварно надлежан за поступање Први основни суд у Београду, коме је тужба и поднета.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић